

RAPPORT FRA FRAMTIDSKOMITEEN I FOLKEAKSJONEN OLJEFRIIT LOFOTEN, VESTERÅLEN OG SENJA

APRIL 2022

Om komiteen:

Komiteen har bestått av Silje Ask Lundberg (Oslo), Therese Hugstmyr Woie (Tromsø), Daniel Weiss (Bodø) og Christoffer Ellingsen (Sortland). Silje Ask Lundberg ble konstituert som leder av komiteen.

Mandat

Med bakgrunn av vedtaket fattet av landsmøtet i juni 2021 ble det av styret vedtatt å nedsette en framtidskomite som skulle forberede en sak med mulige retningsvalg for Folkeaksjonen til landsmøtet 2022(vedlegg 1). Følgende mandat ble vedtatt av styret:

«Komiteen skal forberede en sak til landsmøtet i 2022 med mulige retningsvalg for Folkeaksjonen som organisasjon etter stortingsvalget 2021. Komiteen konstituerer seg selv.

Komiteen har hovedansvar for å koordinere arbeidet. Arbeidet innebærer blant annet å:

- Samle inn innspill i hele organisasjonen gjennom:
 - å ha en workshop på lokallagssamlinga i november
 - samtaler og møte med lokallag
 - samtaler og møte med styret
 - å be om innspill fra medlemmer
 - å snakke med folk som har vært sentrale i Folkeaksjonen gjennom årene
 - å be om innspill fra viktige samarbeidspartnere og allierte
- Ta med seg innspillene fra landsmøtet i 2021 - se forslag fra Sortland lokallag blant annet
- Lage en innstilling basert på komiteens arbeid, som leveres til styret senest 01. April 2022. Styret er da fritt til å velge hvordan innstillingen fremmes på landsmøte og evt. følges opp med arbeidsplan.
- Avtale egne møter jevnlig og lager en framdriftsplan for eget arbeid.
 - Komiteen kan møtes fysisk. Folkeaksjonen dekker kostnader.
 - Komiteen kan reise for å innhente innspill. Folkeaksjonen dekker kostnader.»

Om arbeidet:

Framtidskomiteen hadde sitt første møte 28. oktober 2021, og har siden hatt 5 møter. På lokallagssamlingen i Bodø i november 2021 ble det avholdt en workshop om ulike fremtidsscenarier for Folkeaksjonen (vedlegg 2). I februar 2022 ble det avholdt et fellesmøte med miljøorganisasjonene (Bellona, Natur og Ungdom, Naturvernforbundet og Greenpeace) for å få deres innspill. Vi har også snakket med representanter fra både Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag. I tillegg har det blitt sendt ut en spørreundersøkelse til alle medlemmene i organisasjonen(vedlegg 3), hvor 1200 medlemmer svarte, og det er blitt gjennomført intervju med alle lokallagene i Folkeaksjonen om deres vurderinger av framtida til organisasjonen.

Komiteens anbefaling:

Framtidskomiteen anbefaler at landsmøtet 2022 vedtar å oppløse Folkeaksjonen, og at Folkeaksjonen avvikles formelt 5. august 2023. Komiteen ber styret om å igangsette arbeidet med å arrangere en stor Folkefest 5. august 2023 som skal feire seieren og det viktige arbeidet Folkeaksjonen har lagt ned.

Videre mener komiteen det er viktig å sørge for å både samle og bevare den kunnskapen som Folkeaksjonen har stått i bresjen for de siste 12 årene, slik at denne kan videreføres og kan bidra til å styrke oljekampen både i Norge og internasjonalt. Vi ber derfor styret innkalle til et ekstraordinært landsmøte i første kvartal av 2023 med en utredning av hvordan Folkeaksjonens gjenværende økonomiske ressurser kan bidra til nettopp dette.

Komiteens innstilling er enstemmig.

POLITISK BAKTEPPE

Da Folkeaksjonen ble stiftet i 2009 var det et tydelig behov for å ha en lokal forankret motstandsgruppe mot oljevirkosomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja, som samtidig hadde et nasjonalt fokus. Både Lofotaksjonen og Vesterålsaksjonen gjorde et svært viktig arbeid lokalt, men ved å slå disse sammen og danne en nasjonal folkeaksjon mot oljevirkosomhet i området utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja ble saken løftet på den politiske dagsorden.

12 år etter er historien til Folkeaksjonen en suksesshistorie. Gjennom samtlige stortingsvalg siden 2009 har Folkeaksjonens medlemmer og lokallag løftet oljesaken, og arbeidet systematisk for å snu politikken. Ved hver eneste korsvei har områdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja blitt holdt stengt for petroleumsvirksomhet.

Gjennom årene har Folkeaksjonens medlemmer og lokallag sørget for en rekke vedtak både nasjonalt og lokalt som har sørget for seier. I 2011 var 10 av 11 kommunestyre i Lofoten og Vesterålen for en åpning av området, i dag er det ingen kommunestyre som har slike vedtak i områdene. Da Folkeaksjonen ble startet var Nordland Arbeiderparti et av partiene som ivret mest for å få åpnet områdene, men i dag har de snudd i spørsmålet om petroleumsvirksomhet her. Dette gjelder ikke bare Nordland. I april 2019 vedtok Arbeiderpartiets landsmøte at de var mot å konsekvensutrede og åpne området for petroleumsvirksomhet. Med dette vedtaket forsvant det parlamentariske flertallet for en åpning, som er det som i alle år har truet området.

I dag er det kun Høyre og Frp som fortsatt støtter en åpning av området. Men selv med en ren Frp+Høyre regjering var det umulig å få åpnet området. Samtidig ser vi at motstanden i Høyre brer om seg. Det er ikke lenger kontroversielt å være mot oljevirkosomhet i Lofoten, Vesterålen og Senja, og før stortingsvalget i 2021 vedtok flere av Høyre sine fylkeslag at de var mot en konsekvensutredning og petroleumsvirksomhet i området.

ORGANISATORISK OG ØKONOMISK BAKTEPPE

Per 01.01.2022 hadde Folkeaksjonen 7660 antall medlemmer og 15 lokallag. Regnskapet for 2021 viser et overskudd på 869 133 kroner, og Folkeaksjonen hadde per årsskiftet en egenkapital på 4 540 776 kroner.

I dag er det 2,1 årsverk i Folkeaksjonen. Dette er en 50 % medlemssekretær, 50 % daglig leder, 50 % informasjonssekretær, 10 % nettbutikkmedarbeider og en leder frikjøpt i 50 %.

Gjennom de siste årene har Folkeaksjonen oppfylt kriteriene for å motta statsstøtte (over 5000 medlemmer og landsdekkende), og Folkeaksjonen mottar hvert år om lag 1 850 000 midler. Denne

summen beregnes med bakgrunn i antall medlemmer, lokallag og aktivitet i søknadsåret (For 2021 var søknadsåret 2019).

Søknadsfristen for statsstøtte i 2022 er 1.juli 2022.

MEDLEMMENES VURDERING

I spørreundersøkelsen som gikk ut til alle medlemmene i Folkeaksjonen fikk vi inn 1221 svar. I spørsmålet om hvorvidt de var sikre på at kampen for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja var vunnet, svarte 60 prosent at de var noe, ganske eller helt sikker på at kampen var vunnet. På tross av dette svarer 50 prosent av alle respondentene at de foretrekker at Folkeaksjonen fortsetter med samme formål og arbeidsform. Halvparten av disse igjen var noe, ganske eller helt sikker på at kampen var vunnet.

Det er vanskelig å trekke noen entydig konklusjon ut av undersøkelsen, med unntak av at Folkeaksjonens medlemmer ikke er samstemt om fortsettelsen, og at sjøl halvparten av de som mener at kampen er vunnet ønsker å fortsette å ha Folkeaksjonen i dagens form.

LOKALLAGENES VURDERING

Det ble totalt gjennomført 12 intervjuer av 15 mulige. Et lokallag var ikke mulig å få kontakt med og to lokallag følte at de i realiteten ikke var aktiv og at de hadde noe å bidra med.

Alle er enig om at Folkeaksjonen har oppnådd mye, og at nøkkelen til arbeidet har vært den lokale motstanden og nærheten til områdene, som man har klart å gjøre til et nasjonalt anliggende.

Ingen av lokallagene som er intervjuet forteller om stor lokal aktivitet de siste årene. Flere forteller at det er vanskelig å skulle motivere medlemmer til å være aktiv, all den tid saken oppleves som avgjort, og at det oppleves både demotiverende og trist å skulle forsøke å holde aktiviteten oppe.

Det virker å være en bred enighet om at å fortsette i dagens form ikke er særlig aktuelt. Enkelte lokallag trekker frem muligheten for å utvide organisasjonens mandat til å jobbe mot olje generelt, eller i Arktis spesielt, men samtidig peker flere på at man ikke nødvendigvis da vil klare å opprettholde det som har vært nøkkelen til Folkeaksjonens suksess: lokal motstand. Enkelte sier også at selv om de mener at Folkeaksjonen burde utvide, har ikke de kapasitet til å bidra i arbeidet.

Samtidig er det flere som uttrykker en frykt for at saken kan komme opp igjen, og en bekymring for at eksisterende miljøorganisasjoner ikke har muligheten til å skulle prioritere oljearbeidet høyt nok. Enkelte spør også om situasjonen med Russland kan gjøre at saken igjen blir aktuell, og mener det burde være en vaktbikkje som passer på Lofoten, Vesterålen og Senja.

I intervjuene med lokallagene kommer det heller ikke frem en tydelig anbefaling. Enkelte lokallag ønsker å utvide mandatet, enkelte ønsker å legge ned Folkeaksjonen og enkelte ønsker heller en form for beredskapsorganisasjon. I flere av lokallagene var det også ulike syn på hvilken framtid som Folkeaksjonen burde gå videre med.

SAMARBEIDSPARTNERES VURDERING

Blant miljøorganisasjonene var det en bred enighet om at spørsmålet om oljevirkosomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja var avgjort, og at oljedebatten nå ikke handler om hvorvidt enkelte områder skal åpnes eller ei, men hvorvidt all letevirkosomhet skal stanses eller ikke, og flertallet

mente at den riktige veien videre var å legge ned Folkeaksjonen og feire alt som Folkeaksjonen har fått til. Videre mente de at den beredskapen som eventuelt måtte trenge på Lofoten, Vesterålen og Senja var godt dekket av de øvrige organisasjonene. Videre kom det også klart og tydelig fra alle sammen, at denne avgjørelsen var Folkeaksjonen sin alene, og at de uansett ville støtte opp om det vedtaket som Landsmøtet i Folkeaksjonen fatter.

Både Norges fiskarlag og Norges Kystfiskarlag var samstemt om at Lofoten, Vesterålen og Senja ikke lenger er fokus for fiskeriorganisasjonene, men at de nå jobber mot andre trusler mot havet - som oppdrett og havvind. De oppfatter begge at det er her kampen står i dag. Kystfiskarlaget foretrakk at Folkeaksjonen utvidet både sitt geografiske område og saksportefølje til å bli bredt for havmiljø, og mente samtidig at det var betryggende for fiskerne å ha Folkeaksjonen, siden man aldri kan være 100 prosent sikker på at saken ikke dukker opp på ny.

Fiskarlaget var tydelig på at spørsmålet om oljevirksomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja er vunnet og avgjort, og at sjøl om man aldri kan være 100 prosent sikker, så mener de det likevel er greit at Folkeaksjonen legges ned. De mener det vil være viktig å feire seieren, samtidig som man ikke mister fokus på noen av de samme grunnutfordringene som fortsatt står, som arealkonflikt, og mener det er viktig at Folkeaksjonen tar vare på de erfaringene man har hatt gjennom arbeidet for å kunne videreformidle dette til nye kamper.

FRAMTIDSKOMITEENS VURDERING

Vurdering av dagens situasjon

Selv om målet om et varig vern mot petroleumsvirksomheten fortsatt ikke er oppnådd, er debatten om petroleumsvirksomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja i praksis lagt død. Det kommer også frem gjennom intervjuene med lokallagene.

For 10 år siden var Lofoten, Vesterålen og Senja kjernen i oljekampen, og det stedet grensa gikk for petroleumsvirksomhet. I dag har oljedebatten flyttet seg flere steg videre. Spørsmålet er ikke lenger oljevirksomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja eller ei, men stans i all letevirksomhet eller ikke, og debatten om en sluttdato for oljevirksomheten. På flere av arrangementene som Folkeaksjonen har hatt de siste årene har politikere selv sagt at debatten om oljevirksomhet her er avgjort - det blir ingen oljevirksomhet i Nordland VI, VII eller Troms II. Dette er uten tvil takket være det arbeidet som Folkeaksjonen har stått for gjennom mer enn 10 år, som har sørget for at flere partier har tydelige vedtak om å ikke åpne Lofoten, Vesterålen og Senja for petroleumsvirksomhet. Dette betyr likevel ikke at de ønsker å trappe ned oljevirksomheten generelt, eller i andre områder.

Selv om flertallet av medlemmene ønsker at Folkeaksjonen skal bestå i dagens form, kommer det likevel tydelig fram at dette ikke er bærekraftig. Det virker som om dette ønsket kommer av en generell usikkerhet rundt framtidig klima- og miljøpolitikk framfor en reell bekymring for status til Lofoten, Vesterålen og Senja som oljefritt. Samtalene viser at det er vanskelig å opprettholde og rettferdiggjøre aktivitet lokalt, selv om lokallagene føler seg forpliktet til å holde et visst nivå av aktivitet. Det virker dermed å være mer destruktivt for det videre engasjementet enn konstruktivt å fortsette med dagens form.

Komiteen mener dagens situasjon er uholdbar, og vår fremste anbefaling er dermed at organisasjonen ikke fortsetter som før.

Vurdering av beredkapsorganisasjon

Enkelte av lokallagene trekker frem en beredkapsorganisasjon som et mulig alternativ, fordi de frykter det igjen kan bli aktuelt med petroleumsvirksomhet i området. Her blir også Russlands rolle trukket frem.

Sjøl med en anspent situasjon rundt framtidens gassmarked, og krigen i Ukraina, er det ingen reell fare mot Lofoten, Vesterålen og Senja, heller ikke i form av gassrørledning mot Barentshavet. De gassfunnene som så langt har vært i Barentshavet er så marginalt små, og kostnadene så store, at dette ikke er en reell problemstilling. Anslag fra de fremste oljeanalytikerne i Rystad Energy legger ikke opp til økt gassproduksjon i Barentshavet, heller ikke som følge av krigen i Ukraina. Samtidig er Europas behov for å erstatte den russiske gassen akutt. Dette har medført at EU har skalert opp sin omfattende omstilling vekk fra olje, gass og kull, og at tempoet her ligger an til å gå mye raskere fremover. Sjøl om norske myndigheter trekker frem norsk gass så gjelder dette fra eksisterende felt i Nordsjøen og Norskehavet, og å øke produksjonen her. Fordi utbyggingen av nye felt og evt tilhørende gassrørledninger er noe som tar 10- 15 år er dette ikke å anse som en løsning for Europas gassbehov. All den tid det så langt bare er gjort marginale gassfunn i Barentshavet er dette dermed uaktuelt. Verdens fremste analyseselskap for oljemarkedet i verden, Rystad Energy, har sjøl anslått at olja og gassen utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja aldri blir tatt opp, heller ikke med et Europa i krig.

Komiteen vurderer det dithen at dagens situasjon er å anse nettopp som en beredkapsorganisasjon. Samtlige av lagene forteller at de i hovedsak er et sovende styre, og har årsmøter en gang i året, men er klar dersom noe skulle skje. Samtidig kommer det tydelig frem at dette ikke er noe de er tilfreds med. Komiteen mener derfor det ikke er et alternativ å fortsette en slik beredskap, og vi mener heller ikke det trengs.

Noen av lokallagene og medlemmene har foreslått en beredkapsorganisasjon som trapper ned lokallagsaktivitet for å jobbe i størst grad politisk i en periode framover. Samtidig trekkes det fram at styrken til Folkeaksjonen har alltid vært det lokale engasjementet. Dessuten er en folkeaksjon avhengig av samtlige lokallag for å både beholde medlemmer og finansiering. Dermed vil en slik politisk beredkapsorganisasjon med enda mindre lokallagsaktivitet enn i dag være svært sårbar og vanskelig å drifte. Det er dessuten ikke noe politisk arbeid knyttet til petroleumsvirksomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja som kan sies å gjenstå. De siste årene har Folkeaksjonen ikke jobbet særlig politisk ettersom det ikke er aktuelt med oljevirksomhet i området.

Flere av lokallagene stiller seg spørsmål om hvorvidt miljøorganisasjonene kommer til å prioritere oljearbeidet høyt nok. Etter møte med miljøorganisasjonene er det for oss tydelig at ingen av de har planer om å skalere ned oljearbeidet sitt, heller tvert imot. Men at kampen ikke lenger står i Lofoten, Vesterålen og Senja.

Komiteen mener også det er viktig å poengtere at sjøl med sovende styrer lokalt, vil Folkeaksjonen ved å gjøre dette tappe på lokale ressurser som kanskje nettopp kunne blitt brukt i andre organisasjoner eller annet oljearbeid. Og at vissheten om at Folkeaksjonen har eksistert, kanskje også

har gjort det enklere for organisasjoner å skulle la Folkeaksjonen ta seg av det lokale arbeidet mot oljevirkosomhet, og at dette har blitt en selvforsterkende effekt.

Komiteen vurderer det dithen at en såkalt beredskapsorganisasjon i praksis er en videreførelse av dagens organisasjon med dagens formål, og at en videreføring dermed ikke er aktuelt, heller ikke som beredskap.

Vurdering av utvidelse:

I enkelte av intervjuene ble det pekt på en utvidelse som mulig videre vei for Folkeaksjonen. Men sjøl med en utvidelse var det lite visjoner for hvordan dette arbeidet kunne la seg gjøre, med samme type suksessoppskrift som det har vært med Lofoten, Vesterålen og Senja. Fra Kystfiskarlaget ble det pekt på å kunne utvide til å jobbe med havmiljø generelt, og da kunne jobbe mot både oppdrett og havvind. Komiteen tror en slik utvidelse av mandatet i praksis er med på å gjøre Folkeaksjonen til en ny miljøorganisasjon, og tror ikke det er en farbar vei videre.

Gjennom samtlige av intervjuene ble det trukket frem at nøkkelen til Folkeaksjonens arbeid og suksess var nærheten til områdene lokalt. At det ble arrangert demoer og debatter i kommunene som ville bli direkte berørt av petroleumsvirkosomhet, og at dette så ble koblet opp mot det nasjonale arbeidet, og med lokallag i andre byer eller landsdeler.

Dette er komiteen enig i, og er også en av grunnene til at vi ikke tror en utvidelse av mandatet til Folkeaksjonen vil være riktig vei videre. I enkelte av intervjuene har også personer i lokallagene sagt at de ønsker utvidelse, men at de selv ikke har kapasitet til å bidra. Komiteen tror med andre ord det er mye idealisme rundt hva man skulle ønske var mulig, uten at dette nødvendigvis er kobla verken mot organisasjonsstruktur eller engasjementet som er til stede.

Komiteen tror ikke Folkeaksjonens arbeidsmåte og suksessfaktor kan gjøres gjeldende for norsk oljepolitikk generelt. Styrken i arbeidet til Folkeaksjonen har vært nettopp at arbeidet har vært så spisset, og så fokusert, og at dette har gjort det mulig å bygge opp motstand i områdene hvor det er nærhet til området. Det er heller ikke til å legge skjul på at et naturgitt fortrinn i dette arbeidet har vært nettopp den smale sokkelen, som hadde ført til at oljeaktiviteten ville kommet svært tett på. For Barentshavet er dette en helt annen historie, og komiteen ser det som svært lite sannsynlig at Folkeaksjonens arbeidsform ville vært mulig å få til i et område hvor det har vært oljeaktivitet i mer enn 30 år.

Gjennom sin form som aksjon, har Folkeaksjonen oppnådd mye suksess, sammen med andre aktører. Men det er nettopp at dette har vært en aksjon som har gitt Folkeaksjonen den suksesshistorie som den har. En utvidelse av denne lokale aksjonen til å omfatte enten store områder, som hele arktisk, eller en portefølje av saker, som f.eks. havvind, oppdrett, osv., vil føre til en tydelig skifte av formen til Folkeaksjonen fra en samlet aksjon til en bred organisasjon - noe som vil stå tvert imot det som har vært sentralt i Folkeaksjonens suksess.

Derfor mener komiteen at en utvidelse av dagens organisasjon, Folkeaksjon oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja, er lite fornuftig som et strategisk innsats mot bredere olje og gassvirkosomhet eller andre miljøtrusler i område. I dette tilfelle, vil det riktige være at en annen organisasjon tar seg av arbeidet opp mot disse problemstillingene og dermed uansett en avvikling av Folkeaksjon oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja.

Vurdering av nedleggelse

Folkeaksjonens arbeid har vært uvurderlig i den norske oljekampen, og komiteen deler lokallagenes oppfatning at uten Folkeaksjonen ville det med stor sannsynlighet vært petroleumsaktivitet i området utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja.

Men, Folkeaksjonen ble dannet med ett formål for øye: å beskytte områdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja for petroleumsaktivitet. Dette formålet er nådd.

Komiteen har forståelse for at det kan føles utrygt å skulle legge ned Folkeaksjonen, nettopp fordi vi ikke har et vedtak om varig vern. Men komiteen mener også at sjøl om Stortinget hadde fatta et vedtak om varig vern, hadde ikke dette vært en større garanti mot petroleumsvirksomhet enn dagens situasjon - nettopp fordi ethvert flertallsvedtak i stortinget kan omgjøres med et nytt vedtak. Dette har vi sett i vassdragskampen. Derfor mener komiteen at man i dagens situasjon, med et flertall i stortinget mot oljevirkosomhet, og en motstand mot oljevirkosomhet som blir stadig mindre kontroversiell, at områdene er tilstrekkelig sikret for at Folkeaksjonen skal kunne legges ned.

Komiteen mener også at å legge ned Folkeaksjonen er å sende et tydelig politisk signal om at dette området er sikret for godt. Og at det er på overtid å samle sammen alle som har bidratt opp gjennom årene, både tillitsvalgte, støttespillere og samarbeidspartnere til en stor feiring hvor vi viser hva man kan få til med folkelig engasjement, og at vi fikk satt en stopper for oljeindustrien som frem til da hadde fått det den pekte på.

Komiteen frykter at dersom Folkeaksjonen skulle gått for en fortsettelse eller utvidelse vil det bare føre til at Folkeaksjonens arbeid smuldrer opp, og at lufta sakte, men sikkert vil gå ut av ballongen, uten at vi noen gang får vist at vi en gang for alle setter et punktum for oljevirkosomheten utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja.

Samtidig anerkjenner komiteen at sjøl om kampen om Lofoten, Vesterålen og Senja er vunnet, så gjenstår andre kamper. Både i Norge og utlandet. Men, dette mener vi de etablerte miljøorganisasjonene er i stand til å håndtere, og at Folkeaksjonen sin rolle i denne sagaen er ferdig.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Alle ansatte i Folkeaksjonen er ansatt med 3 måneders oppsigelse. At organisasjonen skal legges ned er å anse som gyldig oppsigelsesgrunn. Komiteen mener styret må gå i dialog med de ansatte rundt hvordan driften av Folkeaksjonen skal opphøre, og lage en plan for dette slik at alle administrative og økonomiske forpliktelser er å anse som avsluttet innen 5. august 2023, og at det er en plan for hvordan dette gjøres.

Ettersom statsstøtten som er gitt er årlig, vurderer komiteen det ikke dithen at det vil være krav om tilbakebetaling av overskudd fra tidligere år. Dersom landsmøtet følger vedtaket vi har foreslått, anbefaler vi at det ikke søkes om støtte for 2022. Dersom landsmøtet er etter denne fristen, anbefaler vi at man sender søknad på ordinært vis, men trekker søknaden dersom landsmøtet vedtar å oppløse organisasjonen.

Komiteen mener det er viktig å sørge for en ryddig avslutning av Folkeaksjonen, og det vil være behov for et fungerende styre og sekretariat i perioden frem mot 5. august 2023 både for å skulle planlegge en siste folkefest, og en avslutning av alle økonomiske og administrative forpliktelser. Vi

anser det derfor som hensiktsmessig å tilstrekkelige ressurser frem til 5. august 2023, samt at landsmøtet i 2022 velger et styre som skal arbeide frem mot avviklingen.

Komiteen mener det er viktig at et ekstraordinært landsmøte beslutter hvordan de økonomiske ressursene som Folkeaksjonen sitter på kan brukes til det beste, og at dette må gjøres etter innstilling fra styret i Folkeaksjonen.

OPPSUMMERT

Komiteen anerkjenner at det er delte meninger rundt framtiden til Folkeaksjonen, og at noe av dette nok også kommer av at Folkeaksjonen har lyktes så godt i sitt arbeid. Likevel tror vi det eneste rette både for Folkeaksjonen og for saken er at Folkeaksjonen oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja oppløses. Videre tror vi at ved å feire en slik oppløsning og seier, vil man manifestere den endelige seieren for Lofoten, Vesterålen og Senja enda tydeligere. Videre mener vi det vil være viktig å inkludere fiskerne i en slik feiring, og at vi samtidig kan løfte sakene som fortsatt gjenstår, og som våre samarbeidspartnere vil jobbe videre med

Samtidig ser vi at Folkeaksjonen sitter på mye kompetanse og kunnskap i dag, og at det er viktig at dette tas vare på og videreføres. Vi ber derfor styret vurdere hvordan dette best kan gjøres frem mot en endelig oppløsning den 5. august 2023.

Framtidkomiteen anbefaler styret å gi sin tilslutning til følgende vedtak, og oversende dette til landsmøtet:

- 1) Folkeaksjonen skal oppløses. 5. august 2023 avvikles Folkeaksjonen formelt.
- 2) Styret gis i oppgave å planlegge en Folkefest for Lofoten, Vesterålen og Senja 5. august 2023 som en endelig feiring av arbeidet og seieren til Folkeaksjonen oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja, og eventuelle andre måter å markere seieren og å vise frem arbeidet som Folkeaksjonen har gjort gjennom mange år.
- 3) Styret gis i oppgave å innen denne tid sørge for en ryddig avslutning på alle økonomisk og administrative forhold. Dette inkluderer ansettelsesforhold og forhold knyttet til statsstøtten.
- 4) Det skal innkalles til et ekstraordinært landsmøte i første kvartal 2023 som skal ta stilling til hvordan evt gjenværende økonomiske ressurser skal brukes. Styret pålegges å utarbeide forslag til dette, som særlig vurdere alternativer som kan videreføre den kunnskapen og kompetansen Folkeaksjonen sitter på, samt hvordan disse midlene kan brukes til å styrke arbeidet mot olje enten i Norge eller internasjonalt.